

Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- Landsbygdsutveckling från Gustav Vasas tid till nutid
- Gamla jordregisterbyar och en levande landsbygd
- Mer pengar behövs för fiber i glesbygd
- Var skall vindmøllor placeras?
- 34 förslag för minskad administrativ börda inom företags- och projektfinansieringen
- Läs även detta: **Lägre Leader-stöd på Åland – landskapsregeringen skall se över reglerna* **Aktualitetsdag för byggande på landsbygden* **Påverka kriterierna i tävlingen för bästa praxis 2010* **Svenska Landsbygdsriksdagen kör med rabatterat pris på anmälan ännu en tid* **Vad skall den finlandssvenska landsbygdsriksdagen behandla? – Ge förslag aktivister!* **Bättre attraktionskraft – byar sökes för samordningsprojekt i Österbotten*

Cit: ***”Det är lite kasst, att man hela tiden har talat om en invånargräns på 20 000. Enligt min åsikt skulle en kommun på 17 000 invånare vara tillräckligt stor. Man borde koncentrera sig mer på servicen än på kommunstorleken.”***

Professorn i regionalvetenskap vid Vasa universitet Hannu Katajamäki som inte vill utesluta alternativet att Kyrolandets kommuner går samman, inte ens p.g.a. att kommunernas sammanlagda invånarantal blir under 20 000 personer (fritt översatt från tidningen Pohjalainen 19.1).

”Vid alla fusioner är det viktigt att utgå från en så kallad win-win-princip. ... Vi måste komma ihåg att den mindre har lika mycket att lära den större som tvärtom. Det handlar om ett ömsesidigt givande och tagande.”

Fullmäktigeledamoten i Vasa Barbro Kloos som anser att de interkommunala samarbetsformerna inte verkar vara tillräckliga angående kommunsammanslagning i Vasaregionen (Vasabladet 20.1.2010).

”Man har rätt att bo var som helst i landet utan att behandlas som andra klassens medborgare. Därför är det bra att staten sticker ut en hjälpande hand (stödpengar för bredband i glesbygden). Jag förstår att det kan vara svårt för vissa kommuner i dessa dagar när många brottas med ekonomiska problem, men det här är något vi bygger för framtiden.”

Specialplaneraren vid Österbottens förbund Ulf Grindgårds om att staten har avsatt 66 miljoner euro i stödpengar för utbyggnad av bredband i glesbygden. En annan femma är emellertid att summan inte räcker (Syd-Österbotten 19.1).

LANDSBYGDUTVECKLING FRÅN GUSTAV VASAS TID TILL NUTID

”Landsbygden”, så som vi uppfattar den, är resultat av en lång politisk och historisk process. Den finländska landsbygdens natur har på ett oförlömligt sätt påverkats av den målmedvetna koloniseringen av landsbygden i östra och norra Finland, som inleddes på 1550-talet av svenska rikets kung Gustav Vasa. Landsbygden skulle se annorlunda ut i dag, ifall de nuvarande s.k. perifera landsbygdsområdena skulle ha förblivit obebodda ödemarker på den tiden. Gustav Vasas viktigaste redskap för ”landsbygdspolitik” – de tidsbundna skattelättnaderna som beviljades nybyggarna – var även förbluffande nära dagens repertoar av start- och investeringsstöd. Däremot har politikens motiv förändrats, för på 1500-talet handlade koloniseringen av landsbygden främst om säkerhetspolitik genom att utvidga rikets territorium och säkra gränsen österut. En annan tid av landsbygdsbosättningspolitik upplevdes efter andra världskriget, i och med att befolkningen från det avträdde Karelens främst placerades ut på landsbygden med motiv att bevara samhällsfriden. Människornas energi gick till att bryta upp den egna marken. Ekonomiskt var de små kolonigårdarna ofta olönsamma, och många togs ur bruk på 1960-talet. Landsbygden har även bestått av mer än jordbruk. ”Internationella landsbygdsföretagare” på 1700- och 1800-talet sysslade t.ex. med att producera tjära för världen, exportera ”bioenergi” i form av ved till Sankt Petersburg och att jobba med frakt inom landet. Hungerkatastroferna på 1860-talet innebar att landsbygden i Finland kom att specialisera sig på jordbruk och uttryckligen boskapsskötsel. Krigsårens bittra erfarenheter av följderna med svag självförsörjning förstärkte denna inriktning ytterligare. Det fanns ändå en önskan på t.ex. 1950-talet att småindustrin och andra näringsgrenar skulle sysselsätta landsbygdens snabbt växande befolkning. Från och med 1950-talet blev landsbygdspolitikens linje centralisering och en allt längre driven specialisering. President Urho Kekkonens utformade politik kännetecknades av industrialisering av landsbygden och effektivare utnyttjande av naturresurserna. Vid sidan av storindustrin fick jordbrukspolitik en dominerande ställning på landsbygden, där de politiska linjerna utstakades mellan producenternas starka centralorganisation och statsförvaltningen. EU klandras ofta för byråkratiskt bestämmande över landsbygden, men det fanns inte heller mycket utrymme för böndernas frihet och självständighet under den nationella jordbrukspolitikens guldålder. Genom den landsbygdspolitik som EU-medlemskapet medfört, som stöder sig på nätverksliknande och brett företagande, har man således kombinerat element från olika tidsperioder. Förändringens största betydelse är måhända, att landsbygden åter framträder i hela sin brokiga mångfald. *Uppgifterna är från en artikel, skriven av studeranden i politisk historia Niklas Holmberg, i en tidningsbilaga från Finlands landsbygdsnätverk, Landsbygd i utveckling – Europa satsar på landsbygdsområden (6/2009).*

GAMLA JORDREGISTERBYAR OCH EN LEVANDE LANDSBYGD

De gamla jordregisterbyarna tycks fortfarande spöka i den kommunala administrationen så till den grad, att man t.o.m. ignorerar de funktionella enheternas existens. I nya Lovisa, där kommunerna Pernå, Liljendal, Strömfors och staden Lovisa har sammanslagits, finns det enligt den nya stadens förvaltning ca 80 byar. Denna byfördelning räknas enligt jordregistret, som är ett kameralt begrepp och som oftast inte har någonting med de verkliga förhållandena att göra, och inte heller motsvarar den funktionella byns nuvarande betydelse. På vissa håll i landet har jordregisterbyarna helt försvunnit, eftersom det inte finns någon bosättning kvar i dessa byar, som därmed inte mera har någon annan betydelse än rent statistiskt. Alltså, bosättningen kan centraliseras så till den grad att vissa jordregisterbyar helt och hållet töms av folk. En sådan by är inte mera en levande enhet, som de administrativa enheterna behöver beakta i fråga om servicestrukturer. Både statsrådet och jord- och skogsbruksministeriet

lever i nutid. De beaktar i sina program den levande landsbygden och dess villkor, där den funktionella byn är i fokus. I statsrådets landsbygdspolitiska redogörelse *Landsbygden och ett välmående Finland* står det bl.a. att, ”i till ytan stora kommuner finns det ur demokrati- och serviceutvecklingssynpunkt behov av en fungerande förhandlings- och avtalsmekanism mellan kommunstyrelsen å den ena samt invånarna och föreningarna i byarna å den andra sidan. Viktigt är att utveckla varaktig samverkan där man tar upp byplanernas anspråk på kommunen och jämkar samman kommunens och byarnas utvecklingsambitioner.” Dessa utvecklingsbehov existerar enbart i de funktionella byarna och deras föreningar, emedan den statistiska byn inte har några anspråk på kommunen. Sedan finns Landsbygdspolitikens samarbetsgrupp (YTR), som harmoniserar landsbygdens utvecklingsåtgärder, driver landsbygdspolitik i samarbete med förvaltningsområdena och intensifierar användningen av resurserna reserverade för landsbygden. Detta arbete sker under ett landsbygdspolitiskt helhetsprogram, som innefattar 146 konkreta åtgärdsförslag för åren 2009-2013. Enligt OECD-rapporten som omfattar den landsbygdspolitiska utvecklingen i Finland under de två gångna decennierna, fastställs att framgångsfaktorerna för de dynamiska landsbygdsområdena är tydliga. För att de nybildade kommunerna skall kunna tillgodose landsbygdens behov, måste det proaktiva arbetet vara medvetet och kontinuerligt, både i förhållande till den kommunala administrationen som till den funktionella landsbygden, byarna. De nya kommunerna står således inför en utmaning: Klarar man av att utveckla landsbygden i enlighet med statsrådets linjedragningar till en levande människonära boendemiljö, eller sker en krympning till statistiskt styrda regioner, där de administrativa åtgärderna är viktigare än människan? *Texten är från en längre artikel, skriven av byaombudet för Östra Nylands Byar rf Mia Aitokari, till ett kommande nummer av tidningen Maaseutu Plus – Landsbygd Plus.*

MER PENGAR BEHÖVS FÖR FIBER I GLESBYGD

Vid årsskiftet trädde lagen om bredbandsstöd på landsbygden i kraft. Enligt en nationell strategi skall samtliga medborgare ha möjlighet till en anslutning på 100 megabit/sekund senast år 2015. Det är marknadskrafterna som skall sköta utbyggnaden till 95 procent av befolkningen, men i resterande del där gårdarna ligger för glest för att det skall vara lönsamt, har staten avsatt 66 miljoner euro i stödpenningar för ändamålet. Enligt beräkningar skulle utbyggnaden kosta totalt runt 200 miljoner. Staten står för en tredjedel av stomnadsdragningen, liksom kommunen med vissa förbehåll och den enskilde. Därefter kommer anslutningsavgiften till, som ligger exempelvis i Kristinestad på 2 500-3 000 euro per hushåll. För problemkommuner i verkligt ekonomiskt trångmål, kan den kommunala insatsen bli bara 8 procent. Följande steg på skalan är 22 procent, och för den ”normala” kommunen 33 procent, alltså tredjedelen. För de två första exemplen sträcker staten till mer pengar. Men 200 miljoner euro räcker inte, utan den faktiska summan är närmare 500 miljoner, menar Ulf Grindgårds, specialplanerare vid Österbottens förbund. För att staten då skall kunna infria sin bredbandsstrategi behöver man tillskjuta mer pengar. Beträffande Österbotten har, enligt Grindgårds, drygt 3 000 hushåll i Österbotten fiberanslutning som ligger väl till på nationell nivå, och antalet kommer att stiga kraftigt under detta år. Detta tack vare att det finns många aktörer som bygger fiber till hemmen, både de traditionella, regionala teleoperatörerna och nya lokala bolag. Grindgårds räknar med att Österbotten intar den nationella toppen i fråga om nästa generations höghastighetsbredband. *Uppgifterna är från en artikel, skriven av Anders Bergvik, i tidningen Syd-Österbotten (från 19.1) och finns mycket kort på tidningens nätupplaga under adressen <http://www.sydin.fi/story.aspx?linkID=99833&storyID=54880>. Teknologie doktorn i datateknik Nisse Husberg har flera gånger påpekat att 95 procent inte kommer att byggas av ”marknadskrafterna” – fram till år 2015 kan 10-20 procent vara mera realistiskt. Operatörerna har satsat på radioförbindelser och ser fibernätet*

närmast som en konkurrent, vilken bör motarbetas. Statens planer är även vansinniga i den bemärkelsen att kyrkbyarna och liknande små tätorter blir isolerade öar utan fiber i glesbygden.

VAR SKALL VINDMÖLLOR PLACERAS?

Placeringen av vindmøllor bör göras med förstånd och med hänsyn till helheten. I Tyskland placerar man møllor vid motorvägar där bullret inte stör, medan man i Sverige, på basen av en riksomfattande utredning, beslutat att reservera områden för vindkraft i öppna havet, tiotals kilometer från kusten – där stör inte bullret och endast havsseglare ser dem. I Sverige har man även beslutat att Stockholms skärgård är fredad för møllor. I Norge bygger man vid kusten, där höga berg gör att de knappast märks och där det även blåser. Men var skall man bygga møllor i Finland? Goda platser är exempelvis hamnområden, utbyggda urbana områden och havsområden långt från kusten, man även på fastlandet nära kusten enligt den nyligen utgivna vindatlasen. Nu borde man bedöma möjligheten att bygga vindturbiner enligt den tyska modellen längs motorvägar, t.ex. mellan Helsingfors och Åbo där bullret inte stör och där infrastrukturen finns färdig. Vid sträng kyla finns det ingen vind och møllorna står outnyttjade. För att då ersätta denna underbalans, måste elproduktionen öka med fossila bränslen. Med samma el borde man också värma upp møllorna, samt på vintern försörja møllorna med helikopter. Är detta verkligen hållbart finländskt samhällsbyggande? Nu bör man på riksplanet bedöma aktuella och kommande projekt, så att vår värdefulla miljö och våra naturupplevelser inte på vidsträckta områden förstörs för kommande generationer. *Uppgifterna är från en längre artikel, skriven av arkitekt Jukka Siren, i senaste veckas onsdagsupplaga (20.1) av Hufvudstadsbladet.*

34 FÖRSLAG FÖR MINSKAD ADMINISTRATIV BÖRDA INOM FÖRETAGS- OCH PROJEKTFINANSIERINGEN

Jord- och skogsbruksministeriet tillsatte 26.5.2009 en arbetsgrupp för att utreda den administrativa bördan och hur den kan avlägsnas från företags- och projektfinansieringen. Arbetsgruppen, vars uppgift var att utarbeta en utredning för de centrala problemen för bestämmelserna, styrningen och administrativ praxis för beviljandet av företags- och projektfinansieringen inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde, skulle undersöka stödsystemen, bestämmelserna och styrningen både för förvaltningen och kunden, där både den administrativa och ekonomiska bördan beaktades. Utredningen skulle även innehålla alternativ för lösningar på dessa problem som man kan genomföra nationellt under innevarande programperiod eller som skall beaktas när stödsystemet förnyas, samt innehålla förslag på hur gemenskapslagstiftningen kan förenklas. Utvecklingen av e-tjänster skapar goda möjligheter att förbättra kundservicen, om man samtidigt kan utveckla stödsystem, blanketter, processer och beslut, så att det går att sköta dem elektroniskt. Dessutom måste stödsystemen vara så pass flexibla, att de lämpar sig väl för de olika landsbygds- och företagsprojektens behov, vars förverkligande i sista hand avgör huruvida hela landsbygdsprogrammet lyckas. En ökad debatt mellan arbets- och näringscentralerna (TE-centralerna), Landsbygdsverket samt jord- och skogsbruksministeriet, är enligt arbetsgruppen viktig för att främja en maximalt kundorienterad verksamhet i hela förvaltningskedjan. På samma sätt borde också de olika myndigheternas interna processer utvecklas enligt kundernas behov. Beträffande kundresponsen och lönsamhetsmålen, anser arbetsgruppen att det är viktigt att beslutsfattandet vid de nya ELY-centralerna skulle ske så nära kunden som möjligt genom enkla och kostnadseffektiva processer. Arbetsgruppen har även satt sig in i hur Sveriges landsbygdsprogram har verkställts vid landsbygdsverket och länsförvaltningen. Trots att bestämmelserna i grund och botten är mycket lika varandra, har man i Sverige in

i minsta detalj lyckats hitta lösningar som avsevärt underlättar projekt- och företagsstödet administrativa börda för kunden och som samtidigt minskar den tid förvaltningsarbetet upptar, samt förbättrar förvaltningens service. Arbetsgruppen tror att det också i Finland finns goda förutsättningar för att utveckla stödsystem och en förvaltning med samma målsättning. Arbetsgruppen hoppas att man förhåller sig allvarligt till förslaget verkställande på alla nivåer, så att ändringarna når projektansökarna så fort som möjligt, och så att EU-tillgångarna för programmet till fullo kommer att användas för att tjäna programmets målsättning på bästa sätt. Efter detta arbete hoppas arbetsgruppen att huvudfokus riktas på de egentliga utvecklingsaktiviteterna, för även förvaltningens målsättning är en livskraftig landsbygd med en lockande boendemiljö som erbjuder jobb och livsmöjligheter. *Utredningen, Maaseudun yrittys- ja hankerahoituksen hallinnollisen taakan vähentäminen – työryhmän selvitys, med de 34 förslagen (och svenskt sammandrag) finns på jord- och skogsbruksministeriets hemsida på http://www.mmm.fi/attachments/mmm/julkaisut/tyoryhmanmuistiot/2009/5msKahm2i/trm2009_12.pdf.*

LÄS ÄVEN DETTA

Lägre Leader-stöd på Åland – landskapsregeringen skall se över reglerna

Landskapsregeringen skall se över reglerna för att bevilja Leader-pengar på Åland. Det här lovar lantrådet Viveka Eriksson, sedan det i lagtingsdebatten kommit fram att åländska föreningar inte kan få lika stora bidrag för sina projekt som man beviljar i Nyland, Åboland och Österbotten. Leader-programmet, som infördes på fastlandet redan i mitten på 1990-talet, tillämpas för första gången på Åland under den här programperioden 2007-2013. Åland är det 56:e och sista Leader-området i Finland. Landskapsregeringen har hittills beviljat endast 10-30 procent investeringsstöd för Leader-projekt på öriket, att jämföras med 50 procent och kanske ännu mer på andra håll i landet. Det här kan innebära att en del av de 1,6 miljoner euro som reserverats för Åland, kanske inte utnyttjas och därmed återförs till EU. *Uppgifterna är från tidningen Landsbygdens Folk (från 22.1).*

Aktualitetsdag för byggande på landsbygden

Under aktualitetsdagen koncentrerar man sig på frågor angående byggandet på landsbygden, särskilt ur ett perspektiv där byggandet stöds av landsbygdsförvaltningen. Målgruppen är planeringsorganisationer, konsulter som fungerar på området, kommunala myndigheter, områdesarkitekter, informationsorganisationer, MTK, SLC, Leader-aktionsgrupper, TE-centralernas myndigheter för företags-, projekt- och landsbygdsfinansiering, samt ansvariga för uppbyggandet av regionala miljöcentraler. Arrangörer är Landsbygdsverket, landsbygdsnätverksenheten och ELY-centralen/TE-centralen. En dag har hållits i Helsingfors (21.1), en annan hålls i Uleåborg (28.1) och en tredje i Seinäjoki (16.2). *Under webbadressen <http://maaseutu.fi/fi/index/kalenteri/CalendarEvents/51FkMulj6.html.stx> kan anmälan till aktualitetsdagen i Seinäjoki göras senast 16.2. Uppgifterna är från det nyhetsbrev som landsbygdsnätverksenheten gav ut 19.1.*

Påverka kriterierna i tävlingen för bästa praxis 2010

Vinnarna i tävlingen för bästa praxis 2010 offentliggörs i Helsingfors under tillställningen *Landsbygds gala 2010*. Syftet med tävlingen är att visa på de goda praxis som uppkommit inom utvecklingsprogrammet för Fastlandsfinlands landsbygd och att sprida nyttiga verksamhetsmodeller. Utgående från tävlingsförslagen samlas under våren på Landsbygd.fi sidan de bästa praxis i en databank. Nu kan man för varje tävlingsklass påverka utformningen av kriterierna och föreslå andra goda kriterier. *Enkäten finns under webbadressen <http://www.webropol.com/P.aspx?id=394321&cid=102903171> och sänds in senast 29.1.*

Svenska Landsbygdsriksdagen kör med rabatterat pris på anmälan ännu en tid

Möjligheten att anmäla sig till den svenska Landsbygdsriksdagen i Sunne till rabatterat pris har förlängts. Deltagaravgiften kostar 3 800 SEK före 19.2 och därefter 4 800 SEK. Ungdomar upp till 25 år betalar endast 500 SEK, medan representanter för lokala utvecklingsgrupper och Riksorganisationen Helan Sverige ska leva (HSSL) får lägga ut 1 800 SEK, från och med den 20 februari 2 800 SEK. Arbetet med Landsbygdsriksdagen i Sunne, Värmland 6-9.5 har påbörjats, projektledare har anställts och kontoret i Sunne är öppnat. Temat är *Där generationer möts utvecklas landsbygden*. HSSL arrangerar Landsbygdsriksdagar sedan 1989, vartannat år sedan år 1996. Landsbygdsriksdagen 2010 arrangeras av HSSL i samarbete med Landsbygdsnätverket och Sunne kommun. *Allt om den svenska Landsbygdsriksdagen med anmälningsförfarande finns på dess hemsida under adressen <http://www.helasverige.se/kansli/landsbygdsriksdag-2010/>.*

Vad skall den finlandssvenska landsbygdsriksdagen behandla? – Ge förslag aktivister!

För att göra den finlandssvenska landsbygdsriksdagen mera representativ för landsbygdens lokala aktörer, byar och kommuner, kommer denna landsbygdsriksdag att organiseras litet annorlunda. Byar och kommuner kommer att kunna utse delegater, men också de organisationer som arbetar med landsbygdsfrågor får representation. Sålunda garanteras en mångsidig representation. Alla intresserade från organisationer, projekt, företag och myndigheter, liksom privatpersoner är nog välkomna att delta i diskussionerna, men bara delegaterna får rösta. Landsbygdsriksdagen kan på detta sätt bättre spegla hela fältet. Programmet kommer att syfta till relevanta ställningstaganden, vilket betyder att de teman som tas upp, kommer att belysas av sakkunniga och kunna utmynna i beslut. Det kan handla om krav som den finlandssvenska landsbygden ställer på myndigheter eller på beslut som fattas för egen del om hur den kommande verksamheten skall inriktas. Alla landsbygdsaktivister har nu möjlighet att föreslå viktiga och relevanta frågor som bör tas upp under landsbygdsriksdagen. *Förslagen sänds senast 1.3 in till Svensk Byaservice, c/o Svenska studiecentralen, Rådhusgatan 21 C, 65100 Vasa, eller via nätet under adressen www.landsbygdsriksdagen.fi.*

*Platsen för den elfte landsbygdsriksdagen är på Haikko Herrgård i Borgå (http://www.haikko.fi/sv_SE/), Östra Nyland. Tillställningen hålls 25-26.9 med temat *Stora kommuner, små byar? – Närdemokrati under lupp! Som arrangör för landsbygdsriksdagarna fungerar Svensk Byaservice, denna gång med Östra Nylands Byar som lokal huvudsamarbetspart och SILMU rf som medarrangör.**

Bättre attraktionskraft – byar sökes för samordningsprojekt i Österbotten

Aktion Österbotten rf påbörjar ett samordningsprojekt, *Byar i utveckling*, vars syfte är att 30 byar eller byasammanslutningar utarbetar konkreta byaplaner för att identifiera vilka verksamheter och vilka typer av investeringar som är avgörande för att förbättra byarnas attraktionskraft. De byar som väljs ut att delta, kommer att kunna söka ett stöd på minst 500 euro och högst 4000 euro för sitt underprojekt – att utarbeta en byaplan för sin by med konkreta åtgärdsförslag. Ansökningstiden pågår 24.1-7.3.2010. *Mer info, samt ansökningsblanketter, anvisningar om ansökningsförfarandet och gällande dokument, samt alla skriftliga anvisningar som påvisar att ansökningarna behandlas opartiskt och objektivt, finns på Aktions hemsida som länkar under adressen http://www.aktion.fi/byar_i_utveckling.*

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska Temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitikens samarbetsgrupp (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaorganisationerna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@ssc.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net. Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@ssc.fi. Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.
